

Fremsat den 4. oktober 2018 af miljø- og fødevareministeren (Jakob Ellemann-Jensen)

Forslag

til

Lov om ophævelse af en række love på Miljø- og Fødevareministeriets og Udenrigsministeriets områder

Miljø- og Fødevareministeriet

§ 1

Lov nr. 505 af 28. september 1918 om Afløsning af Grundbyrder ophæves.

§ 2

Lov nr. 535 af 13. december 1972 om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, ophæves.

§ 3

Lov nr. 365 af 10. juni 1987 om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter ophæves.

§ 4

Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug (Skovstøtteleven), jf. lovbekendtgørelse nr. 729 af 3. november 1987, ophæves.

§ 5

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 1692 af 14. december 2015, ophæves.

§ 6

Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 23. juni 2016, ophæves.

§ 7

Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren

(innovationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 8

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 9

Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 33 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 10

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 36 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 11

Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 37 af 4. januar 2017, ophæves.

Udenrigsministeriet

§ 12

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 13

Lov nr. 875 af 23. december 1987 om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophæves.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 9 og § 10 træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 15

Stk. 1. Loven finder ikke anvendelse på tilsagn om tilskud, der er givet inden den 1. januar 2019 i medfør af den lov, der er nævnt i § 7. For sådanne forhold finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ydede lån og statslån fra indfriele eller indløste statsgarantier, der er ydet inden den 1. januar 2019 i medfør af de love, der er nævnt i §§ 6, 11 og 13. For sådanne forhold finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 16

Stk. 1. Verserende sager i første instans efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme og

efter lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. færdigbehandles og kan påklages efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Sager efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme og efter lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevarerklagenævnet eller afgørelser efter disse love omfattet af stk. 1, der er truffet før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold i hovedtræk
 - 2.1. Love under Miljø- og Fødevarerministeriets ressort, der foreslås ophævet
 - 2.1.1. Lov om Afløsning af Grundbyrder
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.2. Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.3. Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter
 - 2.1.3.1. Gældende ret
 - 2.1.3.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.4. Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug (Skovstøtteleven)
 - 2.1.4.1. Gældende ret
 - 2.1.4.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.5. Lov om superficiære fæste- og lejeforhold
 - 2.1.5.1. Gældende ret
 - 2.1.5.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.6. Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere
 - 2.1.6.1. Gældende ret
 - 2.1.6.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.7. Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven)
 - 2.1.7.1. Gældende ret
 - 2.1.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.8. Lov om ophørsstøtte til jordbrugere
 - 2.1.8.1. Gældende ret
 - 2.1.8.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.9. Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme
 - 2.1.9.1. Gældende ret
 - 2.1.9.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.10. Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.
 - 2.1.10.1. Gældende ret
 - 2.1.10.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.1.11. Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.
 - 2.1.11.1. Gældende ret
 - 2.1.11.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.2. Love under Udenrigsministeriets ressort, der foreslås ophævet
 - 2.2.1. Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.2.2. Lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Miljø- og Fødevareministeriet igangsatte i efteråret 2015 et større regelforenklingsarbejde rettet mod både den eksisterende og fremtidige lovgivning på miljø- og fødevarerområdet. Formålet med arbejdet er at styrke retssikkerheden ved at gøre lovgivningen nemmere at overskue for borgere og virksomheder og lettere at administrere for myndigheder.

Første skridt i arbejdet var en oprydning i den eksisterende lovgivning, der blev færdiggjort primo 2016. Oprydningen bestod i en udarbejdelse af nye hovedbekendtgørelser og lovebekendtgørelser på hele ministeriets område og en ophævelse af forældede bekendtgørelser. Hermed blev antallet af love og bekendtgørelser, som borgere, virksomheder og myndigheder skal orientere sig i, reduceret med mere end en tredjedel uden at slække på beskyttelsen af natur, miljø, fødevarer eller dyrevelfærd.

Andet skridt i arbejdet var udarbejdelsen af et forslag til en mere enkel, klar og sammenhængende lovstruktur på miljø- og fødevarerområdet - også kaldet "lovkompasset".

Som led i dette arbejde blev der i foråret 2016 nedsat et ekspertpanel, der fik til opgave at vurdere Miljø- og Fødevareministeriets forslag til en fremtidig lovstruktur. Panelet bestod af kommitteret ved Folketingets Ombudsmand, Jens Møller (formand), professor Ellen Margrethe Basse, professor Helle Tegner Anker, professor Peter Pagh, advokat Håkun Djurhuus og advokat Flemming Elbæk.

Ekspertpanelets anbefalinger vedrørende den fremtidige lovstruktur blev offentliggjort i december 2017. Panelet anbefaler, at der gennemføres en grundlæggende forenkling og modernisering af miljø- og fødevarerlovningen. En fuldstændig gennemførelse af panelets anbefalinger vil indebære en halvering af antallet af love på ministeriets område - fra de nuværende 95 til op til 43.

Som led i arbejdet med lovkompasset har Miljø- og Fødevareministeriet identificeret en række primært støtte- og tilskudslove, der er under afvikling, da der ikke længere stilles statsgarantier for lån, ydes lån eller gives tilsagn om tilskud i henhold til de pågældende love.

Flere af lovene blev ved kongelig resolution af 7. august 2017 ressortoverført til Udenrigsministeriet.

For at gøre det nemmere for borgere og virksomheder at orientere sig i lovgivningen på Miljø- og Fødevareministeriets og Udenrigsministeriets ressortområder og dermed få kendskab til deres rettigheder og pligter, foreslås det, at en række love, som vurderes at være under afvikling, ophæves, jf. lovforslagets §§ 1-13.

For at sikre bl.a. muligheden for at inddrive den udestående fordringsmasse og fremsætte krav om tilbagebetaling af ydet tilskud m.v. med henblik på at beskytte statskassen mod tab, foreslås der dog samtidigt fastsat nogle overgangsregler for visse af de af lovforslaget omfattede love, jf. lovforslagets § 15 og § 16.

2. Lovforslagets indhold i hovedtræk

2.1. Love under Miljø- og Fødevareministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.1.1. Lov om Afløsning af Grundbyrder

2.1.1.1. Gældende ret

Lov om Afløsning af Grundbyrder, der blev gennemført i 1918, regulerer, ud over en pligtig omsætning af påhvilende vare- eller ydelsesbaserede grundbyrder til en pengeydelse, en adgang til, at parterne kan kræve sådanne grundbyrder afløst ved kontant betaling af en nærmere beregnet afløsningssum.

Lov om Afløsning af Grundbyrder var en del af regelsættet i forbindelse med fæsteafløsningen og den deraf følgende afskaffelse af hoveriet. Loven kan siges at udgøre afslutningen af denne ganske langstrakte proces.

Hoveripligten var oprindeligt for fæstebøndernes vedkommende først blevet reguleret, dernæst erstattet af en årlig pengeydelse, jf. herved lov af 4. juli 1850 om Afløsning af det Gaarde og Boelsteder paahvilende Hoveri eller lignende Pligtarbejde. Tilsvarende gjaldt fuldstændigt parallelt for fæstere af jordløse huse og boliger på landet, jf. herved lov af 4. juli 1850 om Afløsning af det Pligtarbejde, der, forinden Kundgjørelsen af F. af 27 Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger på Landet.

Lov om Afløsning af Grundbyrder muliggjorde så endelig, at såvel yderen som nyderen af denne pengeydelse vil kunne kræve disse afløst gennem en kontant betaling af et engangsbeløb.

2.1.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Henset til at afløsningsmuligheden daterer sig fra 1918, må det antages, at alle sådanne afgifter på nuværende tidspunkt er afløst. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 1 og § 14, stk. 1.

2.1.2. Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser

2.1.2.1. Gældende ret

Efter § 1 i lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, at råtræ kun må forhandles under betegnelsen »EØF-sorteret«, hvis det er opmålt, sorteret og mærket efter nærmere angivne regler, og at betegnelserne for visse dimensions- eller kvalitetsklasser kun må anvendes, hvis træet opfylder de krav, der er fastsat for træ af den pågældende klasse.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 68/89/EØF af 23. januar 1968 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om sortering af råtræ.

I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om sortering i dimensions- eller kvalitetsklasser og de metoder og retningslinjer, der skal følges ved opmåling og sortering af råtræ, hvis dette skal forhandles under sorteringsbetegnelsen ”EØF-sorteret råtræ” eller under kvalitetsklassebetegnelserne A/EØF, B/EØF og C/EØF eller tilsvarende betegnelser på andre sprog.

2.1.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Direktiv 68/89/EØF er ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 714/2007/EF af 20. juni 2007 med virkning fra den 31. december 2008, jf. beslutningens artikel 1.

Ophævelsen af direktivet er efter betragtning 2 og 3 i beslutningens præambel begrundet i, at de i direktivet fastsatte metoder til opmåling og sortering afviger fra de metoder, der normalt anvendes i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder i skovbrugssektoren og træ- og papirindustrien, og at de ikke anses for at være tilpasset markedssituationen og derfor ikke længere nødvendige af hensyn til det indre marked.

Af betragtning 5 i ophævelsesbeslutningens præambel fremgår, at ophævelsen af direktiv 68/89/EØF medfører, at angivelsen »EØF-sorteret« efter den 31. december 2008 ikke længere kan anvendes i forbindelse med markedsføringen, og at tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser derfor skal ophæves.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering på baggrund af den beskrevne begrundelse for direktivets ophævelse, at der ikke er grundlag for at opretholde lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 2 og § 14, stk. 1. Med lovens ophævelse bortfalder bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ.

2.1.3. Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter

2.1.3.1. Gældende ret

Efter lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter kunne der i årene 1987-1991 ansøges om tilskud til at gennemføre projekter til produktudvikling i forarbejdning og forædling af jordbrugsprodukter samt aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne af udviklingsarbejdet. Tilskud kunne kun ydes, hvis virkningerne af projektet kunne påregnes inden for en periode på 5 år fra projektets begyndelse. Der ydes ikke længere tilskud efter loven.

2.1.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da den tilskudsordning, som loven

danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 1991.

Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 3 og § 14, stk. 1.

2.1.4. Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug (Skovstøtteloven)

2.1.4.1. Gældende ret

Efter lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug kunne der i finansårene 1986-88 ydes tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger. Tilskuddene kunne ydes til ejere af private skove, når ejendommens samlede skovbevoksede areal ikke oversteg 50 ha, ligesom loven indeholder bestemmelser om opgørelser af den tilskudsberettigede udgift og om kontrol, tilsyn og klageadgang.

2.1.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da loven efter sit indhold alene dækker en bevilling for finansårene 1986-88, og da der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning.

Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 4 og § 14, stk. 1.

2.1.5. Lov om superficiære fæste- og lejeforhold

2.1.5.1. Gældende ret

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold, der blev gennemført i 1917, regulerer forholdene i forbindelse med afløsning af superficiære fæste- og lejeforhold.

Ved fæste forstås en kontrakt, hvor f.eks. en godsejer overdrager brugsretten af f.eks. en gård til en fæster, mod at denne svarer nogle fæsteafgifter.

Superficiære fæste- og lejeforhold er en særegen form for fæste- og lejeforhold og er karakteriseret ved, at fæsteren ejer en beboelsesbygning, der er opført på jord, som er fæstet eller lejet for et vist åremål, enten som livsfæste eller på fast åremål.

Ved livsfæste forstås et brugsforhold, der kun er stiftet for fæsterens og dennes eventuelle enkes livstid, i modsætning til arvefæste, hvor fæsteretten overføres fra fæsteren til hans arvinger.

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold har karakter af en beskyttelseslov, da loven giver fæster eller lejer ret til enten at fortsætte forholdet en vis tid eller at overtage jorden.

Det følger af lovens § 1, at når fæste eller leje af jord uden for København, Frederiksberg og købstædernes bygrunde (de tidligere købstæder var opdelt i bygrunde og markjorder) er indgået som livsfæste eller på fast åremål, dog mindst 25 år, og brugeren ejer derpå værende beboelsesbygninger, som

han ikke er forpligtet til at aflevere i kontraktmæssig stand ved brugsforholdets ophør, kan han ved henvendelse til den for regionen beskikkede afløsningsformand, jf. lovens § 5, kræve den af brugsforholdet omfattede jord ansat til dens værdi i handel ogandel.

Efter lovens § 4, stk. 1, kan brugeren (eller dennes arvinger) forlange brugsforholdet fortsat på åremål i højst 25 år mod at udrede en årlig afgift til ejere af 4 pct. af det beløb, hvortil jorden er vurderet. Efter lovens § 4, stk. 2, har ejeren dog ret til at forlange, at brugere i stedet for at fortsætte brugsforholdet skal købe jorden for vurderingssummen.

Herudover indeholder loven regler om erstatning for værdi af bygningerne i visse særlige tilfælde, jf. § 4, stk. 3 og 4, og de processuelle regler m.v. vedr. afløsningsforretningerne.

2.1.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Med lensafløsningen (afviklingen af danske majorater, dvs. grevskaber, baronier og stamhuse) og jordlovene i 1919, der bl.a. sikrede de sidste fæstegårdes overgang til selveje, blev fæstesystemet i Danmark endeligt afskaffet. På dette tidspunkt ansloges det, at der kun var ca. 300 fæstegårde tilbage.

Allerede i forbindelse med fæstegodsets overgang til selveje blev størsteparten af de superficiære fæsteforhold afløst. Som det fremgår ovenfor, så vil de forhold, der er omfattet af loven, være indgået som livsfæste eller på fast åremål.

Da lovens anmodning om gennemførelse af vurderingsforretning efter lovens § 2 skal indgives senest 3 måneder efter brugerens eller dennes arvingers død, og da lovens § 4 alene hjemler en forlængelse af brugsforholdet på højst 25 år efter gennemført vurderingsforretning, må det anses for ubetænkeligt at antage, at alle sådanne fæsteforhold på nuværende tidspunkt er afløst. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 5 og § 14, stk. 1.

2.1.6. Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere

2.1.6.1. Gældende ret

Efter lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere kunne der efter ansøgning inden 1. april 1994 ydes garanti for lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond til ejerne af jordbrugsejendomme med henblik på sanering og omlægning af gæld. Garantierne kunne ydes for lån, der udgjorde indtil 30 % af ejendommens kontantværdi. Dog maksimalt modsvarende den gæld, der pr. en skæringsdag var pantsikret ud over 70 % af ejendommens kontantværdi eller som ikke er pantsikret.

Loven indeholder en række nærmere bestemmelser om, hvilke lån, der kan stilles garanti for, om den belånte ejendoms drift, og om anvendelsen af det garanterede lån. Garantien kunne kun ydes for lån med en løbetid på 15 år.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om muligheder for indeksering af lånet, for rykning og om indfrielse før tid, samt om overtagelse ved hensiddens i uskiftet bo.

Efter lovens § 11 varetages opgaverne efter loven af Udbetaling Danmark, jf. også § 1 a, nr. 25, i lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016. Administrationen omfatter en mindre restportefølje af indfrie statsgarantier i DLR Kredit A/S. Restfordringerne er f.eks. opstået i forbindelse med indgåelse af afviklingsordninger, etablering af indefrysning/spærreprioriteter eller salg i fri handel i stedet for tvangsauktion med henblik på at minimere statskassens tab. Enkelte ekspeditioner er primært relateret til ejerskifte.

2.1.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da loven efter sit indhold ikke giver mulighed for at yde garanti for lån med en længere løbetid end 15 år, og da fristen for indgivelse af ansøgning herom var fastsat til 1. april 1994, vil de fleste lån garanteret efter loven på nuværende tidspunkt være afviklede med undtagelse af en mindre restportefølje af tilgodehavender, der er opstået i forbindelse med indgåelse af afviklingsordninger og lignende. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 6 og § 14, stk. 1.

For så vidt angår til de resterende tilgodehavender efter loven, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 15, stk. 2, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

2.1.7. Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven)

2.1.7.1. Gældende ret

Innovationsloven er en rammelov, der udgør administrationsgrundlaget for en målrettet stimulering af fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren til innovation, forskning og udvikling.

Formålet med innovationsloven, jf. lovens § 1, er at fremme fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens innovations-, forsknings- og udviklingsindsats med henblik på at bidrage til at

- 1) sikre at de fødevarer der produceres, er sunde og af høj kvalitet,
- 2) styrke fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens konkurrenceevne,
- 3) fremme udviklingen af nye produkter, herunder non-foodprodukter, med højt innovationsindhold,
- 4) bevare jordbrugs- og fiskerierhvervenes ressourcer grundlag og sikre miljø og dyrevelfærd samt gode arbejdsbetingelser,
- 5) forbedre forbrugernes mulighed for at opnå relevante og pålidelige oplysninger om produkternes egenskaber

og om de forhold, hvorunder produkterne er produceret, og

- 6) styrke innovationskapaciteten i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektorens virksomheder og institutioner.

Herudover indeholder innovationsloven hjemmel til at yde tilskud til fremme af udviklingsprojekter målrettet økologisk jordbrugsproduktion, jf. lovens kapitel 3.

I medfør af innovationslovens § 3, stk. 1, har miljø- og fødevarerministeren nedsat et innovationsudvalg for fødevarersekto- ren (Innovationsudvalget), som efter lovens § 3, stk. 2, træffer afgørelse om at yde tilskud.

De nærmere regler om ansøgningsprocedurer og Innovati- onsudvalget m.v. er fastsat ved bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren, og cirkulære nr. 9846 af 1. december 2008 om forretningsorden for og sekretariatsbetjening af Innovationsudvalget vedrø- rende tilskud til fremme af innovation, forskning og udvik- ling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren.

2.1.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lov- forslagets indhold

Innovationsloven er afløst af lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram, jf. lovbekendtgørelse nr. 23 af 4. januar 2017, hvoraf §§ 1-7 trådte i kraft den 8. februar 2010, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 3. februar 2010, og §§ 8-22 trådte i kraft den 20. juni 2010, jf. bekendtgørelse nr. 624 af 10. juni 2010. Der kan derfor ikke længere ydes tilskud efter innovationsloven. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets op- lysninger forefindes der på nuværende tidspunkt stadig ét forhold under innovationsloven, som endnu ikke er endeligt afviklet.

Da der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordnin- gen, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve loven, og det foreslås derfor, at innovationsloven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 7 og § 14, stk. 1. Med lovens ophæ- velse bortfalder bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren.

Efter § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demon- strationsprogram er miljø- og fødevarerministeren bemyndi- get til at fastsætte tidspunktet for ophævelse af innovations- loven.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det ik- ke vil være muligt inden for rammerne af den beskrevne be- myndigelse i § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og De- monstrationsprogram at fastsætte regler som indebærer, at reglerne i loven og bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren opretholdes efter innovationslovens ophævelse for så vidt angår det re- sterende forhold under loven, indtil dette forhold er endeligt afviklet. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. de nærmere regler om tilbagebetaling af uberettiget modtaget tilskud.

Det foreslås derfor, jf. lovforslagets § 15, stk. 1, at de hid- til gældende regler forsat finder anvendelse for det resterende forhold under innovationsloven også efter lovens ophæ- velse og bekendtgørelsens samtidige bortfald. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

2.1.8. Lov om ophørsstøtte til jordbrugere

2.1.8.1. Gældende ret

Loven giver mulighed for inden for en ramme, der fast- sættes på de årlige bevillingslove, at yde ophørsstøtte til ejere og forpagtere af jordbrugsbedrifter, der ophører med landbrugs- eller gartnerivirksomhed i en periode fra 1. janu- ar 1995 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgnings- tidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som efter at have haft jordbrug som hovederhverv i de foregående 10 år op- hørte med al erhvervsmæssig landbrugs- og gartnerivirk- somhed.

Loven fastsætter nærmere regler om, at de således frigjor- te arealer primært skal afhændes enten til supplerende af be- stående heltidsbedrifter eller ved at indgå i en jordfordeling, alternativt overdrages til anvendelse uden for landbrug og gartneri.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbe- taltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sy- gedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for of- fentlig indkomst overstiger det maksimale beløb, der kan ud- betales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endeligt bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

2.1.8.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lov- forslagets indhold

Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest den 31. decem- ber 1998. Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt 12- årig ydelse, følger det heraf, at ordningen var slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive konti under ordningen.

Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 8 og § 14, stk. 1. Med lovens ophævelse bortfalder bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere.

2.1.9. Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i land- brugsejendomme

2.1.9.1. *Gældende ret*

Efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme kunne realkreditlån i landbrugsejendomme m.v. og andre lån end realkreditlån med sikkerhed i landbrugsejendomme, der var ydet inden 1. maj 1988, indfries ekstraordinært og erstattes af realkreditlån. Ansøgning herom skulle være indgivet senest den 15. december 1989. Herudover kunne der i medfør af loven ydes statsgaranti for lån, der optages med henblik på sanering af gæld. Refinansieringen kunne ydes på låneserier med indtil 30-årig løbetid, dvs. med udløb i 2020-2021.

Administrationen af refinansieringsordningen efter loven varetages af Udbetaling Danmark, jf. § 1 a, nr. 24, i lov om Udbetaling Danmark, og omfatter den resterende portefølje fra den gennemførte refinansiering i 1989-1990. Den resterende portefølje omfatter henholdsvis obligationer udstedt til finansiering af refinansieringslåne på aktivsiden, og jordbrugsindekslån på passivsiden. Obligationerne sælges løbende i forbindelse med indfrielse af lån ved ejerskifte. Herudover administreres den løbende betaling på de resterende jordbrugslån.

2.1.9.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold*

Som det fremgår, så er de anvendte låneserier fortsat i brug. I det omfang disse lån ikke senere er blevet omlagt, vil disse udløbe i 2021. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 9 og § 14, stk. 2.

For så vidt angår verserende sager som følge af tidligere udløste statsgarantier ydet efter loven, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 16, stk. 1, at sådanne sager færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

For så vidt angår sager, der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevareklagenævnet, eller afgørelser efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme omfattet af § 16, stk. 1, der er truffet før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, foreslås det, jf. lovforslagets § 16, stk. 2, at sådanne sager kan færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Hensigten med de foreslåede bestemmelser er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

2.1.10. *Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.*

2.1.10.1. *Gældende ret*

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., udgjorde til og med år 2000 administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik. Loven blev i år 2000 afløst af lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., der udgjorde grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den resterende del af den 7-årige programperiode, der omfattede årene

2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven er i al væsentlighed ophævet med undtagelse af lovens kapitel 2 om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (herefter MVJ-ordningen), og lovens kapitel 7-10 for så vidt angår administration m.v. i relation til lovens kapitel 2.

I medfør af loven er der givet en række tilsagn om tilskud under MVJ-ordningen efter bekendtgørelse nr. 198 af 27. marts 1998 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger og bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger med en varighed på op til 20 år, hvorfor der fortsat kan anmodes om udbetalinger under ordningen i årene 2018-2020.

MVJ-ordningen administreres af Landbrugsstyrelsen, jf. § 5, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1273 af 27. november 2017 om Landbrugsstyrelsens opgaver og beføjelser.

Landbrugsstyrelsens afgørelser kan efter lovens § 17 a påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

2.1.10.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold*

Som det fremgår ovenfor, så gives der ikke længere nye 20-årige tilsagn om tilskud efter ordningen, men der vil fortsat kunne forekomme anmodninger om udbetalinger i henhold til de 20-årige tilsagn givet i medfør af loven i årene 2018-2020.

Det fremgår af Landbrugsstyrelsens vejledning til MVJ-ordningen, at den anslåede sagsbehandlingstid for udbetalingsanmodningerne indsendt senest den 20. april 2018, er på mellem 7-16 måneder, regnet fra dagen efter udløbet af fristen for anmodning om udbetaling. Det fremgår endvidere, at udbetalingen påbegyndes 1. december 2018, og forventes afsluttet 1. juli 2019.

Det forventes, at det tilsvarende vil gøre sig gældende for udbetalingsanmodninger i henhold de 20-årige tilsagn om tilskud, der udløber i henholdsvis 2019 og 2020, hvilket indebærer, at udbetalinger på baggrund af de sidste udbetalingsanmodninger i henhold til 20-årige tilsagn om tilskud givet i 2000, vil ske i perioden 1. december 2020 - 15. september 2021.

Det foreslås derfor, at lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. ophæves den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 10 og § 14, stk. 2.

For så vidt angår anmodninger om udbetaling i henhold til tilsagn om tilskud, der på grund af sagens kompleksitet undtagelsesvis ikke er afsluttede i Landbrugsstyrelsen den 1. januar 2022, foreslås det i lovforslagets § 16, stk. 1, at verserende sager om anmodninger om udbetaling i henhold til tilsagn om tilskud, der ved lovens ophævelse 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 14, stk. 2, ikke er afsluttede i Landbrugsstyrelsen, kan færdigbehandles og påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet efter de hidtil gældende regler. Det foreslås endvidere at afgørelser, der er truffet af Landbrugsstyrelsen i sager om udbetalingsanmodninger vedrørende de 20-årige tilsagn om tilskud i henhold til loven, der pr. den 1.

januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevareklagenævnet eller som er truffet af Landbrugsstyrelsen efter lovens ophævelse den 1. januar 2022, men før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Hensigten med de foreslåede bestemmelser i lovforslaget § 16 er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

2.1.11. Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.

2.1.11.1. Gældende ret

Efter lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. kunne der ydes støtte til investeringer i anlæg til opbevaring af husdyrgødning, der var nødvendig til opfyldelse af lovgivningens krav til udbringning, udnyttelse og opbevaring af husdyrgødning fra landbrug og andre virksomheder med husdyrhold.

Endvidere kunne der ydes støtte til anlæg, der medfører en større opbevaringskapacitet, end hvad der var nødvendigt for at opfylde lovgivningens krav til udbringning og udnyttelse af husdyrgødning. Støtte ydedes til investering, der blev påbegyndt og afsluttet i perioden fra 1. december 1985 og til 1. oktober 1995. Støtte til investeringer, der ikke oversteg 85.000 kr., blev ydet som et kontant tilskud. Støtte til investeringer på over 85.000 kr., ydedes i lige store rater én gang årligt i 10 år.

Efter lovens § 10 kunne der endvidere ydes statsgaranti for lån på ikke over 400.000 kr., der optoges til investeringer, der var berettiget til støtte efter loven. Ansøgning herom skulle være indsendt senest 31. marts 1996, og garantien kunne ikke udstrækkes til mere end 15 år fra datoen for lånets optagelse.

Administrationen af indfrie statsgarantier for tidligere ydede lån til miljøforbedrende investeringer optaget i pengeinstitutter ydet efter lovens § 10 varetages af Udbetaling Danmark, jf. § 1 a, nr. 26, i lov om Udbetaling Danmark.

2.1.11.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der ydes ikke længere støtte under ordningen, ligesom det må lægges til grund, at alle statsgarantier for lån ydet under ordningen vil være ophørt.

Det foreslås på dette grundlag, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 11 og § 14, stk. 1.

For så vidt angår restfordringer vedrørende indfrie statsgarantier efter loven, der er opstået i forbindelse med indgåelse af frivillige afviklingsordninger, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 15, stk. 2, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

2.2. Lov under Udenrigsministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.2.1. Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere

2.2.1.1. Gældende ret

Efter lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere kunne der inden for en ramme, der fastsattes på de årlige bevillingslove, ydes ophørsstøtte til erhvervsfiskere, der ophørte med erhvervsmæssigt fiskeri i perioden fra 1. januar 1994 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til fiskere, der på ansøgningstidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som havde haft fiskeri som hovederhverv i de forudgående 10 år, de seneste to år på et fartøj, som modtog ophørsstøtte efter lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbetaltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig indkomst oversteg det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endeligt bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

Det fulgte af § 8 i bekendtgørelse nr. 669 af 14. juli 1994 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest 3 måneder efter ophørstidspunktet og senest den 31. december 1998.

2.2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt 12-årig ydelse, følger det heraf, at ordningen har været slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor ikke længere aktive udbetalinger under ordningen.

Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 12 og § 14, stk. 1.

2.2.2. Lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet

2.2.2.1. Gældende ret

Efter § 1 i lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet kunne fiskeriministeren i finansårene 1987 og 1988 afgive tilsagn om støtte til fiskerifartøjers endelige ophør i dansk erhvervsfiskeri inden for en ramme på 98 mio. kr. i 1987 og 132 mio. kr. i 1988.

Fiskeriministeren var endvidere bemyndiget til at give tilsagn om statsgaranti for lån fra Kongeriget Danmarks Fiskeribank i samme periode inden for en ramme på 100 mio. kr., jf. lovens § 2.

Baggrunden for loven, der havde tæt tilknytning til lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 30. april 1994, var en række alvorlige akutte problemer inden for fiskeriet, der ikke mindst skyldtes, at verdensmarkedspriserne på fiskemel og fiskeolie blev reduceret så drastisk, at rentabiliteten i industrifiskeriet blev bragt i fare. Der havde derfor været indsat en større kapacitet i konsumfiskeriet, hvilket betød, at vigtige kvoter hurtigere blev fisket.

Med loven blev der indført to sammenhængende foranstaltninger: En styrkelse af ophørsordningen, således at fangstkapaciteten kunne tilpasses fiskerimulighederne, og en refinansieringsordning, som havde til formål at lette afdrags- og rentebyrden for de fartøjer, som forblev i fiskeriet, og som derfor på længere sigt ville kunne drage nytte af de fiskeressourcer, som blev befisket af færre fartøjer.

Støttemidlerne vedrørende ophørsordningen efter lov om støtte og statsgaranterede lån skulle ifølge loven udmøntes i overensstemmelse med §§ 1-3 og 8-13 i lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. Efter denne lovs § 3 kunne ejere af fartøjer, der modtog støtte til endeligt ophør, i en periode på 5 år efter fartøjets sletning i Skibsregistret ikke opnå tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri, som ikke var registreret her i landet som fiskerifartøj.

Lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. blev ophævet den 1. januar 1997 ved § 19, stk. 2, i lov nr. 483 af 12. juni 1996, jf. bekendtgørelse nr. 1104 af 13. december 1996 om ikrafttræden af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

Refinansieringsordningen efter lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet indebar, at lån baseret på en statsgaranti kunne anvendes til refinansiering af renter og afdrag på lån i Kongeriget Danmarks Fiskeribank, samt til betaling af kortfristet gæld, som f.eks. ydelser på skibskredit, leverandørgæld, overtræk på kassekredit m.v.

Ordningen, der blev administreret af Kongeriget Danmarks Fiskeribank, var tilrettelagt således, at fartøjsejere, som kunne dokumentere en væsentlig tilbagegang i fartøjets driftsresultat før renter på grund af især de lave industrifiskepriser eller kvotestop, kunne opnå statsgaranterede lån, såfremt det skønnedes, at fartøjet derefter kunne blive i fiskeriet. Fiskerifartøjer, der havde restancer svarende til mindst 2 terminer, kunne komme i betragtning, dog således at de statsgaranterede lån ikke kunne overstige 20 pct. af fartøjets værdi (højest svarende til forsikringssummen).

Kongeriget Danmarks Fiskeribank blev nedlagt fra udgangen af 2008, jf. lov nr. 1393 af 21. december 2005 om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank (afvikling og nedlæggelse m.v. af Kongeriget Danmarks Fiskeribank). I den forbindelse overgik administrationen af aktiver og passiver til staten. Disse opgaver varetages i dag af Udbetaling Danmark, jf. § 1 a, nr. 23, i lov om Udbetaling Danmark.

2.2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da både ophørsstøtten og refinansieringsordningen var begrænset til finansårene 1987 og 1988, foreslås det, at loven ophæves den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 13 og § 14, stk. 1.

For så vidt angår den udestående fordringsmasse efter loven, foreslås det endvidere, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 15, stk. 2. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget har ingen økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering er ikke relevante for de konkrete ændringer i medfør af forslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. juli 2018 til den 10. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening, Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Kystfiskerforening, Danske Fiskeauktioner, Danske Havne, Danske Regioner, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, DTU Aqua, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finans Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiver-

forening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR - danske revisorer, Greenpeace KL, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredyg-

tigt Landbrug, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAH, OCEANA, Rigsombudsmanden i Grønland, Statens Administration, Udbetaling Danmark og WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU retlige aspekter	
Er i strid med de frem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Til § 2

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om Afløsning af Grundbyrder udgør den sidste og afsluttende del af fæsteafløsningen, der indledtes efter landbo-reformerne i sidste halvdel af 1700 tallet. Loven vedrører de fæsteafgifter, der skulle udredes af brugerne af de fæsteejendomme, der endnu ikke var overgået til selveje.

Loven indeholder en pligtig omlægning af grundbyrder, der fortsat afregnedes i naturalier eller i naturalieydelse til en årlig fast pengeydelse. Der er i loven fastsat nærmere regler for beregningen af denne pengeydelse, herunder for særlige skønsforretninger, i det omfang der ikke måtte kunne opnås enighed ad anden vej. Denne del af loven skulle gennemføres med virkning for den fæsteafgift, der skulle svares for året 1918.

Loven indeholder endvidere regler om, at såvel yderen som nyderen af sådanne fæsteafgifter kan kræve disse afløst gennem betaling af en engangssum beregnet efter nærmere angivne regler.

Endeligt indeholder loven et forbud mod en fremtidig pålægning af grundbyrder på faste ejendomme.

Der har ikke i en længere årrække været hverken afløsningssager eller forespørgsler om sådanne, hvorfor det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål og derfor ikke længere har praktisk anvendelse.

Det foreslås derfor, at Lov om Afløsning af Grundbyrder ophæves.

Efter § 1 i lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, er miljø- og fødevarerministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, at råtræ kun må forhandles under betegnelsen »EØF-sorteret«, hvis det er opmålt, sorteret og mærket efter nærmere angivne regler, og at betegnelserne for visse dimensions- eller kvalitetsklasser kun må anvendes, hvis træet opfylder de krav, der er fastsat for træ af den pågældende klasse.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 68/89/EØF af 23. januar 1968 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om sortering af råtræ.

Direktiv 68/89/EØF er ophævet Europa-Parlamentets og Rådets beslutning Nr. 714/2007/EF af 20. juni 2007 med virkning fra den 31. december 2008, jf. beslutningens artikel 1.

Ophævelsen af direktivet er efter betragtning 2 og 3 i beslutningens præambel begrundet i, at de i direktivet fastsatte metoder til opmåling og sortering afviger fra de metoder, der normalt anvendes i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder i skovbrugssektoren og træ- og papirindustrien, og at de ikke anses for at være tilpasset markedssituationen og derfor ikke længere er nødvendige af hensyn til det indre marked.

Af betragtning 5 i ophævelsesbeslutningens præambel fremgår, at ophævelsen af direktiv 68/89/EØF medfører, at angivelsen »EØF-sorteret« efter den 31. december 2008 ikke længere kan anvendes i forbindelse med markedsførin-

gen, og at tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser derfor skal ophæves.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering på baggrund af den beskrevne begrundelse for direktivets ophævelse, at der ikke er grundlag for at opretholde lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser. Det foreslås derfor, at lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, ophæves.

Til § 3

Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter hjemler, at der i årene 1987-1992 kunne ansøges om tilskud til at gennemføre projekter til produktudvikling i forarbejdning og forædling af jordbrugsprodukter samt til aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne af udviklingsarbejdet.

De nærmere retningslinjer for, hvilke projekter der kunne opnå tilskud efter loven, er beskrevet i vejledning nr. 13130 af 30. januar 1988.

Tilskud kunne kun ydes, hvis virkningerne af projektet kunne påregnes inden for en periode på 5 år fra projektets begyndelse.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 1991.

Det foreslås derfor, at lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter ophæves.

Til § 4

Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug hjemler, at der i finansårene 1986 til 1988 kunne ydes tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug. Beløbsrammen for denne ordning var fastsat på de årlige finanslove for de omfattede år.

Loven er en ændring af den tidligere lov nr. 476 af 14. september 1977 om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug. Tilskuddene, der udgjorde indtil 100 % af den arbejds løn, der medgik til det pågældende arbejdes udførelse, kunne ydes til ejere af private skove, når ejendommens samlede skovbevoksede areal ikke oversteg 50 ha. Loven indeholder endvidere bestemmelser om opgørelser af den tilskudsberettigede udgift og om kontrol, tilsyn og klageadgang.

Idet loven efter sit indhold alene dækker en bevilling for finansårene 1986-88, og der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det foreslås derfor, at lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug (Skovstøtteleven) ophæves.

Til § 5

Lov om superficiære fæste- og leje forhold regulerer de særlige fæste- og leje forhold, hvor fæsteren eller lejereren selv ejer en beboelsesbygning på den fæstede eller lejede grund.

Loven er en beskyttelseslov, idet den efter sit indhold sikrer, at fæsteren eller lejereren enten kan fortsætte fæste- eller lejemålet i en vis årrække, eller overtage jorden til en pris, der fastsættes af en specifik offentlig vurderingsforretning, foretaget af en særskilt udpeget afløsningsformand.

Der eksisterer ikke og har aldrig eksisteret en central registrering af ejendomme med superficiære fæste eller leje forhold, men der har i en længere årrække ikke været registreret sager på området.

Der er efter de oplysninger, der er til rådighed for Miljø- og Fødevareministeriet ikke længere tilbageværende retsforhold omfattet af loven.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om superficiære fæste- og leje forhold ophæves.

Til § 6

Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere hjemler, at der inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme kan ydes garanti for lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond til ejerne af jordbrugsejendomme med henblik på sanering og omlægning af gæld.

Garantierne kunne ydes for lån, der maksimalt udgjorde indtil 30 % af ejendommens kontantværdi. Lånene kunne dog maksimalt udgøre et beløb, der svarede til den samlede værdi af den gæld, der lå ud over 70 % af ejendommens kontantværdi, samt af ikke pantsikret erhvervsmæssig gæld, dog maksimalt 1,2 mio. kr. pr. ansøger og bedrift. Lånene forudsatte således, at ansøgerne havde en samlet gældsbelastning, der lå ud over 70 % af de samlede aktiver, samt at ansøger kunne godtgøre, at bedriften med et sådant gældssaneringslån ville have en økonomisk overlevelsessevne.

Ansøgninger om statsgaranterede gældssaneringslån skulle være indgivet senest den 1. april 1994. Lånene kunne ydes som 15-årige nominelt forrentede kontantlån eller som 15-årige indeksslån.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om rykning, om indfrielse før tid, samt om overtagelse ved hensiden i uskiftet bo.

Efter lovens § 11 varetages opgaverne efter loven af Udbetaling Danmark. Administrationen omfatter en mindre restportefølje af indfrie statsgarantier i DLR Kredit A/S. Restfordringerne er f.eks. opstået i forbindelse med indgåelse af afviklingsordninger, etablering af indefrysning/spærreprioriteter eller salg i fri handel i stedet for tvangsauktion med henblik på at minimere statskassens tab. Enkelte ekspektioner er primært relateret til ejerskifte.

Idet loven efter sit indhold således ikke hjemler lån med en længere løbetid end 15 år, og idet fristen for indgivelse af

ansøgning herom var fastsat til 1. april 1994, vil de fleste lån garanteret efter loven på nuværende tidspunkt være afviklede med undtagelse af en mindre restportefølje af tilgodehavender, der er opstået i forbindelse med indgåelse af afviklingsordninger og lignende, hvorfor det må anses for ubetænkeligt at ophæve loven. Det foreslås derfor, at lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere ophæves.

For så vidt angår de resterende tilgodehavender efter loven foreslås det i lovforslagets § 15, stk. 2, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse med henblik på at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelsen i § 15, stk. 2.

Til § 7

Innovationsloven er en rammelov, der udgør administrationsgrundlaget for en målrettet stimulering af fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren til innovation, forskning og udvikling.

Formålet med innovationsloven fremgår af lovens § 1, og er at fremme fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens innovations-, forsknings- og udviklingsindsats med henblik på at bidrage til at

- 1) sikre, at de fødevarer, der produceres, er sunde og af høj kvalitet,
- 2) styrke fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens konkurrenceevne,
- 3) fremme udviklingen af nye produkter, herunder non-foodprodukter, med højt innovationsindhold,
- 4) bevare jordbrugs- og fiskerierhvervenes ressourcegrundlag og sikre miljø og dyrevelfærd samt gode arbejdsbetingelser,
- 5) forbedre forbrugernes mulighed for at opnå relevante og pålidelige oplysninger om produkternes egenskaber og om de forhold, hvorunder produkterne er produceret, og
- 6) styrke innovationskapaciteten i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens virksomheder og institutioner.

Herudover indeholder innovationsloven hjemmel til at yde tilskud til fremme af udviklingsprojekter målrettet økologisk jordbrugsproduktion, jf. lovens kapitel 3.

I medfør af innovationslovens § 3, stk. 1, har miljø- og fødevareministeren nedsat et innovationsudvalg for fødevaresektoren (Innovationsudvalget), som efter lovens § 3, stk. 2, træffer afgørelse om at yde tilskud.

De nærmere regler om ansøgningsprocedurer og Innovationsudvalget m.v. er fastsat ved bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren, og cirkulære nr. 9846 af 1. december 2008 om forretningsorden for og sekretariatsbetjening af Innovationsudvalget vedrørende tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren.

Innovationsloven er afløst af lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram, jf. lov bekendtgørelse nr. 23 af 4.

januar 2017, der hvoraf §§ 1-7 trådte i kraft den 8. februar 2010, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 3. februar 2010, og §§ 8-22 trådte i kraft den 20. juni 2010, jf. bekendtgørelse nr. 624 af 10. juni 2010. Der kan derfor ikke længere ydes tilskud efter innovationsloven. Efter Miljø- og Fødevareministeriets oplysninger forefindes der på nuværende tidspunkt ét forhold under innovationsloven, som endnu ikke er endeligt afviklet.

Da der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve loven, og det foreslås derfor, at innovationsloven ophæves.

Efter § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for ophævelse af innovationsloven.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke vil være muligt inden for rammerne af den beskrevne bemyndigelse i § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram at fastsætte regler som indebærer, at reglerne i loven og bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren opretholdes efter innovationslovens ophævelse for så vidt angår det resterende forhold under loven, indtil dette forhold er endeligt afviklet.

Det foreslås derfor, jf. lovforslaget § 15, stk. 1, at de hidtil gældende regler fortsat finder anvendelse for det resterende forhold efter innovationsloven også efter lovens ophævelse og bekendtgørelsens samtidige bortfald med henblik på at beskytte statskassen mod tab. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelsen i § 15, stk. 1.

Til § 8

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere giver mulighed for, inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme, at yde ophørsstøtte til ejere og forpagtere af jordbrugsbedrifter, der ophører med landbrugs- eller gartnerivirksomhed i en periode fra 1. januar 1995 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgnings-tidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som efter at have haft jordbrug som hovederhverv i de foregående 10 år op-hørte med al erhvervsmæssig landbrugs- og gartnerivirk-somhed. Loven fastsætter nærmere regler om, at støttemod-tageren enten afhænder sine landbrugsarealer eller bortfor-pagter disse i hele støtteperioden. I den forbindelse åbner lo-ven for, at afhændelsen kan ske gennem at lade arealer ind-gå i jordfordelinger eller ved afhændelse til offentlig myn-dighed

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbe-taltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sy-gedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for of-

fentlig indkomst overstiger det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endeligt bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest den 31. december 1998. Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt 12-årig ydelse, følger det heraf, at ordningen er slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive konti under ordningen.

Det foreslås derfor, at lov om ophørsstøtte til jordbrugere ophæves.

Til § 9

Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme hjemler, at realkreditlån i landbrugsejendomme m.v. og andre lån end realkreditlån med sikkerhed i landbrugsejendomme, der er ydet inden 1. maj 1988, kan indfries ekstraordinært og erstattes af refinansieringslån fra det samme finansieringsinstitut, som har ydet de indfrieede lån.

Refinansieringslån er efter loven lån ydet af realkreditinstitutter eller af Dansk Landbrugs Realkreditfond, og kan ydes som jordbrugslån, som udlandslån eller som lån baseret på særlige obligationer, og skal have sikkerhed inden for en lånegrænse på 45 % af ejendommens handelsværdi.

Loven hjemler, at miljø- og fødevareministeren kan overtage de nævnte særlige obligationer, der udstedes i forbindelse med optagelsen af refinansieringslån, inden for en samlet ramme på 23 mia. kr., ligesom ministeren kan bevilge afdragsbidrag til de nævnte jordbrugslån efter en nærmere specificeret beregningsmodel.

Der kan endvidere i medfør af loven ydes statsgaranti for lån, der optages med henblik på sanering af gæld.

Endeligt indeholder loven en række tekniske bestemmelser om lånene, herunder om kriterier for bevilling, indfrielse og hensidde i uskiftet bo.

Ansøgning om refinansieringslån skal efter loven være indgivet senest den 15. december 1989. Refinansieringen kunne ydes på låneserier med indtil 30-årig løbetid, dvs. med udløb i 2020-2021.

Administrationen af refinansieringsordningen efter loven varetages af Udbetaling Danmark, og omfatter den resterende portefølje fra den gennemførte refinansiering i 1989-1990. Den resterende portefølje omfatter henholdsvis obligationer udstedt til finansiering af refinansieringslån på aktivsiden, og jordbrugsindekslån på passivsiden. Obligationerne sælges løbende i forbindelse med indfrielse af lån ved ejerskifte. Herudover administreres den løbende betaling på de resterende jordbrugslån.

Der ydes således ikke længere nye lån eller garantier efter ordningen, og selv om det rent økonomisk må antages, at langt de fleste ydede lån under ordningen efterfølgende er blevet indfriet eller omlagt, kan det ikke ganske udelukkes,

at der fortsat er aktive lån eller garantier under ordningen. Disse lån vil i givet fald være meget tæt på udløb. Som det fremgår ovenfor, så er de anvendte låneserier fortsat i brug til og med 2021. Det foreslås derfor, at loven ophæves den 1. januar 2022.

For så vidt angår verserende sager som følge af tidligere udløste statsgarantier ydet efter loven, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 16, stk. 1, at sådanne sager færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

For så vidt angår sager, der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevareklagenævnet, eller afgørelser efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme omfattet af § 16, stk. 1, der er truffet før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, foreslås det, jf. lovforslagets § 16, stk. 2, at sådanne sager kan færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Hensigten med de foreslåede bestemmelser er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16.

Til § 10

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. udgjorde til og med år 2000 administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik. Loven blev i år 2000 afløst af lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., der udgjorde grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den resterende del af den 7-årige programmerperiode, der omfattede årene 2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven er i al væsentlighed ophævet med undtagelse af lovens kapitel 2 om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (herefter MVJ-ordningen), samt lovens kapitel 7-10 for så vidt angår administration m.v. i relation til lovens kapitel 2.

I medfør af loven er der ydet en række tilsagn om tilskud under MVJ-ordningen efter bekendtgørelse nr. 198 af 27. marts 1998 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger og bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger med en varighed på op til 20 år. Der kan derfor fortsat anmodes om udbetalinger under ordningen i årene 2018-2020.

MVJ-ordningen administreres af Landbrugsstyrelsen, jf. § 5, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1273 af 27. november 2017 om Landbrugsstyrelsens opgaver og beføjelser.

Landbrugsstyrelsens afgørelser kan efter lovens § 17 a påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Som det fremgår ovenfor, så gives der ikke længere nye 20-årige tilsagn om tilskud efter ordningen, med der vil fortst kunne forekomme anmodninger om udbetalinger i henhold til de 20-årige tilsagn givet i medfør af loven i årene 2018-2020.

Det fremgår af Landbrugsstyrelsens vejledning til MVJ-ordningen, at den anslåede sagsbehandlingstid for udbetalingsanmodningerne indsendt senest den 20. april 2018, er på mellem 7-16 måneder, regnet fra dagen efter udløbet af fristen for anmodning om udbetaling. Det fremgår endvidere, at udbetalingen påbegyndes 1. december 2018, og forventes afsluttet 1. juli 2019.

Det forventes, at det tilsvarende vil gøre sig gældende for udbetalingsanmodninger i henhold de 20-årige tilsagn om tilskud, der udløber i henholdsvis 2019 og 2020, hvilket indebærer, at udbetalinger på baggrund af sidste udbetalingsanmodninger i henhold til 20-årige tilsagn om tilskud givet i år 2000, vil ske i perioden 1. december 2020 - 15. september 2021.

Det foreslås derfor, at lov om støtte til jordbrugets strukturd udvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. ophæves den 1. januar 2022.

For så vidt angår anmodninger om udbetaling i henhold til tilsagn om tilskud, der på grund af sagens kompleksitet undtagelsesvis ikke er afsluttede i Landbrugsstyrelsen den 1. januar 2022, foreslås det i lovforslagets § 16, stk. 1, at verserende sager om anmodninger om udbetaling i henhold til tilsagn om tilskud, der ved lovens ophævelse 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 14, stk. 2, ikke er afsluttede i Landbrugsstyrelsen, kan færdigbehandles og påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet efter de hidtil gældende regler. Det foreslås endvidere i lovforslagets § 16, stk. 2, at afgørelser, der er truffet af Landbrugsstyrelsen i sager om udbetalingsanmodninger vedrørende de 20-årige tilsagn om tilskud i henhold til loven, der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevareklagenævnet eller som er truffet af Landbrugsstyrelsen efter lovens ophævelse 1. januar 2022, men før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Hensigten med de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 16 er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16.

Til § 11

Efter lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. kunne der ydes støtte til investeringer i anlæg til opbevaring af husdyrgødning, der er nødvendige til opfyldelse af lovgivningens krav til udbringning, udnyttelse og opbevaring af husdyrgødning fra landbrug og andre virksomheder med husdyrhold.

Endvidere kunne der ydes støtte til anlæg, der medfører en større opbevaringskapacitet, end hvad der er nødvendigt for at opfylde lovgivningens krav til udbringning og udnyttelse af husdyrgødning.

Støtte til investeringer, der ikke oversteg 85.000 kr., ydedes som et kontant tilskud. Støtte til investeringer på over 85.000 kr., ydedes i lige store rater én gang årligt i 10 år.

Støtten kunne dog kun ydes til investering, der blev påbegyndt og afsluttet i perioden fra 1. december 1985 og til 1. oktober 1995. Der er dermed ikke længere aktive sager under ordningen.

Efter lovens § 10 kunne der endvidere ydes statsgaranti for lån på ikke over 400.000 kr., der optages til investeringer, der er berettiget til støtte efter loven.

Disse statsgarantier kunne imidlertid kun ydes, hvis ansøgning herom var indsendt senest 31. marts 1996, og garantien kunne ikke udstrækkes til mere end 15 år fra datoen for lånets optagelse.

Der er dermed ej heller længere aktive garantier under ordningen.

Administrationen af indfrieede statsgarantier for tidligere ydede lån til miljøforbedrende investeringer optaget i pengeinstitutter ydet efter lovens § 10 varetages af Udbetaling Danmark.

Da der således ikke længere er aktiviteter under ordningen, og det må lægges til grund, at alle statsgarantier for lån ydet under ordningen vil være ophørt foreslås det, at lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. ophæves.

For så vidt angår restfordringer vedrørende indfrieede statsgarantier efter loven, der er opstået i forbindelse med indgåelse af frivillige afviklingsordninger, foreslås det i lovforslagets § 15, stk. 2, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse med henblik på at statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven.

Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelsen i § 15, stk. 2.

Til § 12

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere giver mulighed for, inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme, at yde ophørsstøtte til erhvervsfiskere. Ophørsstøtten kan ydes til personer, der ophører med fiskeri i perioden fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgnings-tidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som havde drevet erhvervsfiskeri i de forudgående 10 år, og som havde været beskæftiget de forudgående 2 år på et fartøj, der modtager ophørsstøtte, og som ophører med al erhvervmæssigt fiskerivirksomhed.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der blev udbetalt i 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørs-tidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig forsørgelse overstiger det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorfølgning.

Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt en 12-årig ydelse, følger det heraf, at ordningen er slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor ikke længere aktive udbetalinger under ordningen.

Det foreslås derfor, at lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere ophæves.

Til § 13

Efter § 1 i lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet kunne fiskeriministerens i finansårene 1987 og 1988 kunne afgive tilsagn om støtte til fiskerifartøjers endelige ophør i dansk erhvervsfiskeri inden for en ramme på 98 mio. kr. i 1987 og 132 mio. kr. i 1988. Fiskeriministerens var endvidere bemyndiget til at give tilsagn om statsgaranti for lån fra Kongerigets Danmarks Fiskeribank i samme periode inden for en ramme på 100 mio. kr., jf. lovens § 2.

Støttemidlerne vedrørende ophørsordningen efter loven skulle udmøntes i overensstemmelse med §§ 1-3 og 8-13 i lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. Efter denne lovs § 3 kunne ejere af fartøjer, der modtog støtte til endeligt ophør, i en periode på 5 år efter fartøjets sletning i Skibsregistret ikke opnå tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervmæssigt fiskeri, som ikke var registreret her i landet som fiskerifartøj.

Refinansieringsordningen efter loven indebar, at lån baseret på en statsgaranti kunne anvendes til refinansiering af renter og afdrag på lån i Kongeriget Danmarks Fiskeribank, samt betaling af kortfristet gæld, som f.eks. ydelser på skibskredit, leverandørgæld, overtræk på kassekredit m.v.

Ordningen, der blev administreret af Kongeriget Danmarks Fiskeribank, var tilrettelagt således, at fartøjsejere, som kunne dokumentere en væsentlig tilbagegang i fartøjets driftsresultat før renter på grund af især de lave industrifiskepriser eller kvotestop, kunne opnå statsgaranterede lån, såfremt det skønnedes, at fartøjet derefter kunne blive i fiskeriet. Fiskerifartøjer, der havde restancer svarende til mindst 2 terminer, kunne komme i betragtning, dog således at de statsgaranterede lån ikke kunne overstige 20 pct. af fartøjets værdi (højest svarende til forsikringssummen).

Da både ophørsstøtten og refinansieringsordningen var begrænset til finansårene 1987 og 1988, foreslås det, at lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophæves.

For så vidt angår den udestående fordringsmasse efter loven, foreslås det i lovforslagets § 15, stk. 2, at sådanne forhold skal behandles efter de hidtil gældende regler også efter lovens ophævelse med henblik på at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af loven. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelsen i § 15, stk. 2.

Til § 14

Det foreslås, jf. *stk. 1*, at lovens §§ 1-8 og 11-13 træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 9 og § 10 træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslåede senere ikrafttrædelsestidspunktet for lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme (§ 9) er begrundet i hensynet til afviklingen af de verserende sager som følge af tidligere udløste statsgarantier ydet efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme. Som det fremgår af afsnit 2.1.9.1. i de almindelige bemærkninger, så kunne refinansieringsordningen efter loven ydes på låneserier med indtil 30-årig løbetid, dvs. med udløb i 2020-2021.

For så vidt angår de 20-årige tilsagn om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, der er givet i årene 1998-2000 efter bekendtgørelse nr. 198 af 27. marts 1998 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger og bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger udstedt i medfør af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. (§ 10), så udløber det sidste tilsagnsår (der omfatter perioden 1. september – 31. august) efter disse tilsagn i henholdsvis 2018, 2019 og 2020. Den sidste udbetaling i henhold til de omtalte tilsagn om tilskud sker efter anmodning, der indsendes i det sidste tilsagnsår. Selve udbetalingen sker efter udløbet af det sidste tilsagnsår.

Det anslås, at sagsbehandlingstiden for udbetalingsanmodningerne indsendt senest den 20. april 2020 er på mellem 7-16 måneder, regnet fra dagen efter udløbet af fristen for anmodning om udbetaling. Udbetalingsanmodning i henhold til de 20-årige tilsagn om tilskud skal indsendes elektronisk til Landbrugsstyrelsen ved brug af Fællesskemaet. Fællesskemaet indgives via Miljø- og Fødevarerministeriets Tast selv-service i perioden 1. februar – 20. april, jf. §§ 1, 6 og 7, i bekendtgørelse nr. 1697 af 15. december 2017 om markblok og elektronisk Fællesskema. De første udbetalinger forventes at blive påbegyndt 1. december 2020, og hovedparten af sagerne forventes afsluttet 1. juli 2021.

De 20-årige tilsagn om tilskud, der udløber i 2018, omfatter ca. 2.600 hektarer, og har en estimeret tilskudsværdi baseret på de fastsatte tilskudssatser inden indeksregulering på 4,5-10 mio. kr. i udløbsåret. De 20-årige tilsagn om tilskud, der udløber i 2019, omfatter ca. 3.600 hektarer, og har en estimeret tilskudsværdi baseret på de fastsatte tilskudssatser inden indeksregulering på 6,7-14 mio. kr. i udløbsåret. De 20-årige tilsagn om tilskud, der udløber i 2020, omfatter ca. 3.450 hektarer, og har en estimeret tilskudsværdi baseret på de fastsatte tilskudssatser inden indeksregulering på 4,3-10 mio. kr. i udløbsåret.

Loven skal ikke gælde for Færøerne og Grønland, da loven alene vedrører ophævelse af love, der ikke gælder for Færøerne og Grønland. For så vidt angår lov om Afløsning af Grundbyrder og lov om superficiære fæste- og lejeforhold indeholder disse love ikke eksplicit en undtagelse af Grøn-

land fra lovenes gyldighedsområde, da disse love er vedtaget før grundlovsændringen i 1953. Det fremgår af Statsministeriets cirkulære nr. 176 af 19. oktober 1954, at det som følge af den i 1953 gennemførte ændring i Grønlands statsretlige stilling må antages, at love, der fremtidig vedtages, omfatter Grønland, medmindre loven indeholder udtrykkelig bestemmelse om det modsatte. Modsætningsvis gælder det, at love vedtaget før grundlovsændringen i 1953 ikke omfatter Grønland, medmindre loven fastsætter det modsatte.

Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betingelser, der trådte i kraft 1. januar 1973, indeholder heller ikke en eksplicit undtagelse af Grønland fra lovens gyldighedsområde. Loven har til formål at udgøre hjemmelsgrundlaget for den danske implementering af direktiv 68/89/EØF. Direktivet, der blev ophævet med virkning fra ultimo 2008, indeholdt en mærkningsordning ("EØF-sorteret") med detaljerede opmålings- og sorteringsbestemmelser, og havde bl.a. til formål at tilvejebringe ensartede regler inden for fællesmarkedet.

Som en del af det danske Rigsfællesskab blev Grønland medlem af EF ved Danmarks indtræden i EF den 1. januar 1973, men valgte at træde ud af EF med virkning fra den 1. februar 1985. Efter Miljø- og Fødevarerministeriets oplysninger findes der i Grønland hverken kommerciel skovdrift eller savværker til opskæring af råtræ. Det er ministeriets vurdering, at der ikke i øvrigt sker forarbejdning i Grønland af råtræ, der er dyrket andre steder end i Grønland, idet dette vil være urentabelt på grund af særligt transportomkostningerne forbundet hermed. Det er på denne baggrund Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at loven på grund af dens indhold ikke gælder i Grønland.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal finde anvendelse på tilsagn om tilskud, der er givet inden den 1. januar 2019 i medfør af lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven) (§ 7). Som det fremgår ovenfor af afsnit 2.1.7.2. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 7 forefindes der på nuværende tidspunkt stadig ét forhold under loven, som endnu ikke er endeligt afviklet. For det resterende forhold under loven, indebærer forslaget i *stk. 1*, at de hidtil gældende regler finder anvendelse på dette forhold også efter lovens ophævelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ikke skal finde anvendelse på ydede lån og statslån fra indfrie eller indløste statsgarantier, der er ydet inden den 1. januar 2019 i medfør af lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere (§ 6), lov om støtte til miljøforbedrende investeringer (§ 11) og lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet (§ 12). For sådanne forhold finder de hidtil gældende regler anvendelse. Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer, at Udbetaling Danmark, der varetager opgaver efter de pågældende love, som hidtil vil kunne administrere de udestående fordringer, herunder administration af obligationer udstedt til finansiering af udlånene.

Hensigten med bestemmelsen i § 15 er at sikre statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af de love, der er nævnt i lovforslagets §§ 6, 7, 11 og 12.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at verserende sager i første instans efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme og efter lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. færdigbehandles og kan påklages efter de hidtil gældende regler.

Forslaget indebærer, at verserende sager som følge af tidligere udløste statsgarantier ydet efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme, der på tidspunktet for lovens ophævelse den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 14, *stk. 2*, endnu ikke er afsluttet af Udbetaling Danmark, færdigbehandles og kan påklages efter de hidtil gældende regler.

For så vidt angår verserende sager om udbetalingsanmodninger i henhold til 20-årige tilsagn om tilskud givet efter bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger udstedt i medfør af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., så anslås det, at sagsbehandlingstiden for udbetalingsanmodningerne indsendt senest den 20. april 2020 er på mellem 7-16 måneder, regnet fra dagen efter udløbet af fristen for anmodning om udbetaling. De første udbetalinger forventes at blive påbegyndt 1. december 2020, og hovedparten af sagerne forventes afsluttet 1. juli 2021.

Med forslaget til § 16, *stk. 1*, vil verserende sager om anmodninger om udbetaling i henhold til tilsagn om tilskud, der ved lovens ophævelse 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 14, *stk. 2*, der på grund af sagens kompleksitet undtagelsesvis ikke er afsluttede i Landbrugsstyrelsen den 1. januar 2022, kunne færdigbehandles og påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet efter de hidtil gældende regler.

Det foreslås i *stk. 2*, at sager efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme og efter lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevarerklagenævnet eller afgørelser efter disse love omfattet af § 16, *stk. 1*, der er truffet før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Forslaget til § 16, *stk. 2* indebærer, at afgørelser truffet af Udbetaling Danmark vedr. tidligere udløste statsgarantier ydet efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendom, der pr. den 1. januar 2022 er indbragt for Miljø- og Fødevarerklagenævnet, eller afgørelser, som er truffet af Udbetaling Danmark efter lovens ophævelse den 1. januar 2022, men før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet, kan færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Ligeledes kan Landbrugsstyrelsens afgørelser om udbetalingsanmodninger i henhold til 20-årige tilsagn om tilskud givet efter bekendtgørelse nr. 193 af 26. marts 1999 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger udstedt i medfør af lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., der pr. den 1. januar 2021 er indbragt for Miljø- og Fødevareklagenævnet, eller som er truffet af Landbrugsstyrelsen ef-

ter lovens ophævelse den 1. januar 2022, men før den 1. januar 2023, og som inden klagefristens udløb indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse i § 16 er at beskytte statskassen mod tab som følge af den foreslåede ophævelse af de to love.